

3. Малихін О. В., Гриценко І. С. Теоретичні основи реалізації компетентнісного підходу в організації самостійної освітньої діяльності: монографія. О. В. Малихін, І. С. Гриценко. Київ: НУБіП України, 2016. 489 с.
4. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. Сергей Львович Рубинштейн. СПб.: Питер, 2003. 720 с.

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Коваленко Інна,

*кандидатка юридичних наук, доцента
доцентка кафедри приватного та публічного права
Інституту права та сучасних технологій*

Київського національного університету технологій та дизайну

Рузієв Максим,

студент групи БПск-19(н)

Інституту права та сучасних технологій

Київського національного університету технологій та дизайну

Актуальність обраної теми зумовлена тим, що темпи інновацій в світі останнім часом надзвичайно зросли і продовжують зростати. Наша країна повинна пристосуватися, оскільки забезпечення конкурентоспроможності економіки в цілому і окремих галузей та регіонів зокрема в умовах глобалізації і посилення конкуренції можливе лише на основі активізації інноваційної діяльності, а тому використання науково-інноваційних розробок сьогодні є каталізатором економічного розвитку господарства країни.

Нормативно-правове забезпечення є відправною точкою у будь-якій сфері діяльності людини. Законодавчі норми відносяться до непрямих інструментів державного впливу, тобто вони спрямовані на створення сприятливого середовища для реалізації інноваційної діяльності й стимулювання її суб'єктів у разі їх якісного формування та стримують або знижують інноваційну активність у разі їх низької якості або відсутності. Тому якісне нормативно-правове забезпечення розвитку інноваційної сфери загалом та інноваційної інфраструктури зокрема є актуальними для вітчизняної економіки.

Аналіз загальних світових та вітчизняних тенденцій державного регулювання інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності, розкриття та обґрунтування основних складових державного механізму, спроможного створити потенціал для переходу вітчизняної економіки на шлях активного інноваційного розвитку.

Особливості процесу економічних трансформацій впливають на процеси формування і реалізації інноваційної політики. Однією з основних умов

реалізації певного виду діяльності є його визначеність і забезпечення відповідних умов провадження у вітчизняному законодавстві.

Як зауважує А. О. Пеліпєй, певними особливостями вітчизняної нормативно-правової бази у сфері інновацій є те, що її основи було закладено за часів радянської централізованої системи господарювання, що, насамперед, знайшли відображення в законодавстві про наукову та науково-технічну діяльність. Водночас сьогодні вже можна говорити про формування самостійного інституту інноваційного права, що обумовлено поступовим переходом до ринкової системи господарювання [3].

Правове регулювання інноваційної діяльності передбачає цілеспрямований вплив щодо суспільних відносин, котрі утворюються в процесі формування та впровадження інновацій у суспільне життя. Вихідні правові передумови державної інноваційної політики проголошено в Конституції України [2].

Для виходу України з економічної кризи на якісно новий науковотехнічний і організаційно-економічний рівень розвитку необхідне здійснення широкого комплексу заходів, спрямованих на підвищення ефективності управління інноваційним процесом. Серед них важливе місце займає розробка та вдосконалення законодавчих актів і нормативних документів, що передбачають поліпшення економічного механізму шляхом переходу економіки України на інноваційну модель розвитку.

Правове забезпечення системи інноваційної діяльності має ґрунтуватися на законодавчих і нормативних актах з різних напрямів розроблення, функціонування та розвитку цієї системи і здійснюватися відповідно до спрямування функціонування економіки країни (приватизації, розвитку підприємництва, податкової системи, фінансової та кредитної політики, зовнішньоекономічної діяльності тощо).

Сучасна ситуація, з погляду правового забезпечення інноваційної діяльності в Україні, характеризується відсутністю єдиних методологічних підходів до створення необхідної законодавчої бази. Чинні законодавчі акти майже не враховують реально існуючих економічних і соціальних умов, правове регулювання у сфері інноваційної діяльності не має комплексного характеру. Крім того, чинне законодавство не підкріплене фінансами, методиками та інформацією. Здебільшого законодавчі акти, пов'язані з нормативно-правовим регулюванням інноваційної діяльності, неузгоджені між собою, і хоча вони й визначають загальні, найпринциповіші положення, проте не регламентують інноваційну діяльність як логічний інноваційний процес, направлений на прискорення економічного розвитку України.

Центральне місце в системі правового регулювання інноваційної діяльності посідає Закон України "Про основи державної політики в сфері наукової і науково-технічної діяльності" від 13 грудня 1991 р., який у кінці 1998 р. в новій редакції отримав назву "Про наукову і науково-технічну діяльність". Звичайно, цим законом не вирішується комплекс питань інноваційної діяльності, зокрема не передбачається конкретних заходів щодо

її захисту й активізації, способів стимулювання науково-технічного прогресу і відповідного правового забезпечення.

Відкритим залишається питання визначення на законодавчому рівні основних підсистем інноваційної інфраструктури, їх складових: затвердження порядку створення, умов функціонування, форм і методів державного впливу. Важливим є питання нормативного забезпечення організаційних форм реалізації інноваційної діяльності, об'єктів інноваційної інфраструктури і таких сучасних форм активізації інноваційної діяльності, як венчурне підприємство, технологічні платформи, інноваційні кластери.

Таким чином, одним з можливих шляхів вдосконалення вітчизняного нормативно-правового забезпечення розвитку інноваційної інфраструктури є формування так званого інноваційного кодексу, до якого увійшли б як чинні, так і новостворені документи, спрямовані на: взаємозв'язок розвитку інноваційної інфраструктури з пріоритетними напрямками науково-технічної та інноваційної діяльності; формування бази для практичного використання сучасних організаційних форм реалізації інноваційної діяльності; закладення основ фінансового забезпечення державних цільових програм науково-технічного розвитку та цільових проектів; стимулювання фінансування інноваційної діяльності підприємств як за рахунок власних коштів, так і залучених[1].

В умовах реформування економіки України перехід на інноваційну модель розвитку означає в першу чергу пошук нових фінансових джерел для активізації інноваційної діяльності. Для цього необхідно додатково прийняти відповідні правові акти, що встановлюють пільги для інноваторів, створюють умови для залучення приватного капіталу в інноваційну сферу, стимулюють розвиток венчурного підприємництва.

Необхідність підвищення ефективності правового регулювання інноваційного розвитку припускає, зокрема, удосконалення методики проведення експертизи інноваційних проектів, що є суттєвим важелем впливу з боку держави на інноваційні процеси

Отже, правове забезпечення інноваційної діяльності передбачає встановлення чітких правил здійснення для суб'єктів та інших учасників такої діяльності, включаючи пов'язані з цим права та обов'язки. Сучасна ситуація в умовах реформування усіх сфер в державі вимагає досконалого нормативно-правового забезпечення. Нормативно правове забезпечення інноваційної діяльності, згідно якого інновації є складовою інвестиційного процесу, підготували в Україні підґрунтя для розвитку інноваційної діяльності. Але більшість положень законодавчих актів в зазначеній сфері потребують відповідного врегулювання з боку держави а також якісної систематизації.

Таким чином, аналіз сучасних нормативно-правових актів у сфері інноваційної діяльності доводить необхідність проведення їх систематизації, приведення у відповідність термінів, очищення від застарілих норм.

Список використаних джерел:

1. Інноваційна Україна 2020: національна доповідь / за заг. ред. В. М. Гейця та ін.; НАН України. – К., 2015. – 336 с.
2. Конституція України. Прийнята на V сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. – К.: Преса України, 1997.
3. Пеліпей А. О. Особливості нормативно-правового регулювання трансферу технологій та система державного стимулювання інноваційної діяльності в Україні. Науковий вісник Херсонського державного університету. 2014. Вип. 5. Ч. 1. С. 234–239.

AUS DER GESCHICHTE DER GERICHTSREDE

Tetiana Ketova,

*Sprachdozentin des Lehrstuhls für Philologie und Übersetzung
am Institut für Recht und moderne Technologien
Nationale Universität für Technologien und Design Kyjiv*

Jana Biliakova,

*Studentin der Gr. BP-1-19
am Institut für Recht und moderne Technologien
Nationale Universität für Technologien und Design Kyjiv*

Eloquenz ist die Fähigkeit zu etablieren. Verbindungen zwischen den Köpfen und Herzen unserer Zuhörer und unsere eigenen Gedanken und Worte, was bedeutet, dass zuallererst müssen wir das menschliche Herz gut studieren, alles wissen seine Federn, erst dann wird unsere Rede ihn und ihn erreichen wird überzeugen. Wir werden an die Stelle derer treten, die uns zuhören und nachsehen uns, ob die von uns gewählte Form richtig ist, ob sie mit Thema, ob es auf diejenigen Eindruck macht, die das gesammelt haben sie können ihm nicht widerstehen. Behalten Sie nach Möglichkeit die Einfachheit und Natürlichkeit bei, Übertreibe die kleinen Dinge, unterschätze nicht das Wesentliche. Form muss dem Inhalt entsprechen und alles haben was man braucht, aber nur notwendig.

B. PASCAL

Die sorgfältige Lektüre der Gerichtsreden von ukrainischen Anwälten verschiedener Generationen wird der neuen Kohorte von Anwälten, die diesen schwierigen Weg bei der Vorbereitung und dem Halten von Reden vom Rednerpult eingeschlagen haben, eine wichtige praktische Hilfe sein, wird für junge Anwälte des Rechtsschutzes, zum Beispiel Jurastudenten, nützlich sein.

Die Beredsamkeit und Überzeugungskraft aller früheren Epochen wurden von fortgeschrittenen Menschen geschätzt. Sowohl im antiken Griechenland als auch im antiken Rom florierte die öffentliche Rede. Prominente Redner wie die Brüder Gracchi, Marcus Aurelius, Cicero und viele andere ragten auf diesem Gebiet heraus.

In einigen Reden treffen wir auf eine eingehende Untersuchung der ge-